

ἐπαλλήλους τοὺς γρόνθους των, αὕτη δέ, εἰς ἐρώτησιν τῆς μάννας ποιοῦν ὁ γρόθος εἶν' ἀπὸ πάνου; ὀφείλει νὰ ἐπιτύχη τὴν ὀρθὴν ἀπάντησιν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει γρονθοκοπεῖται ὑπὸ τῶν συμπαικτριῶν καὶ ἡ ἐρώτησις ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ὅτου δοθῇ ἡ ὀρθὴ ἀπάντησις, ὅτε ἡ παιδιὰ ἐπαναρχίζει. Ἡ παιδιὰ παίζεται καὶ διὰ περιστροφῆς ὑπὸ τῆς μάννας δακτυλιδίου, δι' οὗ διέρχεται λεπτὸν σχοινίον ἢ λωρὶς ὑφάσματος, τῆς μάννας ἐκφωνούσης τότε τὴν λέξιν κατ'μέρ' καὶ καλούσης μίαν τῶν συμπαικτριῶν νὰ τρανήξῃ τὸ πανὶ Σάμ.

γλυκοκατούρημα τό, ἐνιαχ. γλυκοκατούρημαν Πόντ. (Κερκασ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ υ κ ο κ α τ ο υ ρ ῶ.

Ἄνυανισμός. Συνών. γ ο υ δ ᾶ ρ ι σ μ α, μ α λ α κ ί α, τ ρ ο μ π ᾶ ρ ι σ μ α.

γλυκοκατουρῶ Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. κ α τ ο υ ρ ῶ.

Ἐπὶ ἀνυανιζομένου, ἐκσπερματίζω, ἀποσπερματίζω, χύνω. Συνών. γ ο υ δ ᾶ ρ ω, μ α λ α κ ί ζ ο μ α ι, τ ρ ο μ π ᾶ ρ ω.

γλυκοκελάδημα τό, λόγ. σύνθηθ. γλυκοκελάδημα Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλυκοκελάδησιμα Θράκ. (Ἀδριανούπ.) γλυκοκιλάδησιμα Λεξ. Βάνγ. γλυκοκιλάδησιμα Ζάκ. γλυκοτσελάδησιμα Πελοπ. (Ξεχώρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ υ κ ο κ ε λ α η δ ῶ. Ὁ τύπ. γ λ υ κ ο κ ι λ ᾶ δ ι σ μ α καὶ εἰς Σομ.

Ἐπὶ πτηνῶν, τὸ γλυκὺ, εὐχάριστον κελάδημα ἔνθ' ἄν. β) Μεταφ., λόγος εὐήχως λόγ. ἐνιαχ.

γλυκοκελαηδίστρα ἡ, ἐνιαχ. γλυκοκελαδίστρα Ι. Γρυπάρ., Σκαράβ.—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐς. κ ε λ α η δ ῖ σ τ ρ α.

Ἡ ἡδύφωνος ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Σὰν τὴ δική σου τὴ φωνὴ δὲν ἔχουν, γλυκοκελαδίστρα Ι. Γρυπάρ., ἔνθ' ἄν.

γλυκοκέλαηδος ἐπίθ. ἐνιαχ. γλυκοκέλαδος Φ. Πανῶ, Λυρικ., 73 καὶ 446 γλυκοκίλαδος Λεξ. Βάνγ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ υ κ ο κ ε λ α η δ ῶ. Ὁ τύπ. γ λ υ κ ο κ ι λ ᾶ δ ο ς καὶ εἰς Σομ.

Ἡ ἡδύφωνος ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Γλυκοκέλαδα ἀηδόνια | καὶ αἰτοὶ λογιγοθρεμμένοι,
κρυσταλλόνερα ρυάκια | καὶ λουλούδια διαλεχτά
Φ. Πανῶ, ἔνθ' ἄν., 73.

γλυκοκελαηδοῦσα ἡ, Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. Ζωή², 97—Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλυκοκελαδοῦσα Ἡπ.—Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλυκοκιλαδοῦσα Ἡπ. γλυκοτξελαοῦσα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ υ κ ο κ ε λ α η δ ῶ. Ὁ τύπ. γ λ υ κ ο κ ι λ ᾶ δ ο ῦ σ α καὶ εἰς Σομ.

Ἡ ἡδύφωνος, ἐπὶ τῶν πτηνῶν Σομ.: Γλυκοκιλαδοῦσα καρδερίνα ἔνθ' ἄν. β) Μεταφ., ἡ ἡδέως ᾄδουσα, ἐπὶ γυναικῶν Ἡπ. Κύπρ.—Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. Ζωή², 97—Λεξ. Πρω. Δημητρ.: Ἀσμ.

Εἶχε μὲν κόρη ὁμορφονιά καὶ γλυκοκελαδοῦσα Λεξ. Δημητρ.

Τ' ἐπιάστην ἡ φωνοῦλ-λα μου ἡ γλυκοτξελαοῦσα Κύπρ. || Ποίημ.

Τοῦ Δωδεκάνησου ἀφροστέφανες, μιλοῦσατε
μὲ τὴν καθάρια σας φωνὴ τὴ γλυκοκελαηδοῦσα
Κ. Παλαμ., ἔνθ' ἄν. Συνών. γ λ υ κ ο λ α λ ο ῦ σ α. γ) Ὁ ἀναδίδων γλυκεῖς, εὐαρέστους τόνους, ἐπὶ μουσικῶν ὀργάνων Λεξ. Δημητρ.

γλυκοκελαηδῶ πολλαχ. γλυκοκελαδῶ Θήρ. Ρόδ. Φολέγ. Χίος—Λεξ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. γλυκοκελαδῶ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γλυκοκελαδάω Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλυκοκελαηδῶ Πάρ.(Λεῦκ.) γλυκοκελαηδῶ Ζάκ. Θράκ. (Αἶν.) Κύθν. Πελοπ. (Λακων. Πιλάλ.)—Α. Λασκαρῆτ., Ποίημ., 203—Λεξ. Δημητρ. γλυκοκελαηδῶ Θάσ. γλυκοκιλαδῶ Λεξ. Βάνγ. γλυκοκελαηδάω Κ. Παλαμ., Γράμματ. Ι, σ. 123—Λεξ. Πρω. Δημητρ. κ.ά. γλυκοκιλαηδάω Λεξ. Δημητρ. κ.ά. γλυκοκιλαηδάω Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκρυναν.) γλυκοτσελαηδάω Πελοπ. (Ξεχώρ.) γλυκοτσειλαδῶ Χίος γλυκοτσειλαδῶ Μεγίστ. γλυκοκελαδίζω Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. κ ε λ α η δ ῶ. Ὁ τύπ. γ λ υ κ ο κ ι λ ᾶ δ ῶ καὶ εἰς Σομ., ὁ δὲ γ λ υ κ ο κ ι λ ᾶ η δ ῶ καὶ εἰς Ἑρωτόκρ. Α 1211, Β 541, Ε 779 καὶ 844 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδιδ.): «εἶναι πολλῶ λογιῶ πουλλιὰ, πού γλυκοκελαηδοῦσι» Ἑρωτόκρ. Α 1211.

Ἄδω, κ ε λ α η δ ῶ μὲ φωνὴν γλυκεῖαν, κατὰ τρόπον γλυκόν, εὐχάριστον, συνήθως ἐπὶ πτηνῶν πολλαχ.: Ἀσμ.

Λέντρα μου, μὴν ἀνθίσετε, κάμποι, μὴ λουλουδίστε, καὶ σεῖς, πουλλιὰ τῆς ἀνοιξῆς, μὴ γλυκοκιλαηδήσ' τε Πελοπ. (Λακων.)

Τὰ βλέπω γὰρ τὰ μάτια σου πῶς εἶναι μενεξέδες, γιὰ σένα γλυκοκιλαηδοῦν τ' ἀηδόνια 'ς τοὺς μπαξέδες Πελοπ. (Πιλάλ.)

Ἐλᾶτι πιάστε τοὺ χουρὸ ὅλα τὰ κοριτσάκια, νὰ γλυκοκιλαηδήσιτι σὰν τὰ χελιδονάκια Θράκ.

Σήμερις ὅλα τὰ πουλλιὰ ἄς γλυκοκελαδοῦσι καὶ ἄς λέν' τὰ καλορριζικά, ὥσπου νὰ βαρεθοῦσι Θήρ.

Ὅδο σ' ἐγέννα ἡ μάννα σου, ὅλα τὰ δέδρα ἀθοῦσαν καὶ τὰ πουλλάκια 'ς τσι φωλιές ἐγλυκοκελαηδοῦσαν Κρήτ.

Ὁ Μάης κάνει τὴν ἀρχὴ καὶ ὅλα τὰ δέδρα ἀνθοῦνε καὶ τὰ πουλλάκια 'ς τὸ κλαδί πού γλυκοκελαηδοῦνε Κύθν.

Ἀτέδι τό 'χον τὰ πουλλιὰ νὰ γλυκοκελαδοῦσι καὶ ἀτέδι τό 'χον g' οἱ ὀχτροὶ τὸ δέλοιπο νὰ 'ποῦσι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἀγαπημένα δυὸ πουλλιὰ σὰ γλυκοκελαηδοῦνε, γιὰ δὲς καημὸς πού εἶν' αὐτὸς σὰν ἀποχωριστοῦνε Πάρ. (Λεῦκ.)

Καὶ γροικῶ τὴν πέτρικάν μου | κ' ἐγλυκοκελάδιζέ μου Ρόδ.

Καναρίνι κίτρινο, | μ' ἔφερες σὲ κίνδυνο τὸ πρῶι πού μὲ ξυπνᾷς, | ὅταν γλυκοκελαδᾷς Φολέγ.

Τριανταφυλλένια μάγουλα καὶ μάτια μενεξέδες γιὰ σένα γλυκοκελαηδοῦν τ' ἀηδόνια 'ς τοὺς μπαξέδες Ψαρ. || Ποίημ.

